

Більшу частину 96-97% складають відходи 4 класу (мало небезпечні). Інші групи складають всього по 1-2%, але відходів 1 класу (надзвичайно небезпечні) утворилося 0,968 т. Окремо ведеться облік ртутних термометрів та ртутно-кварцевих та люмінесцентних ламп (поштучно).

Нами проаналізована залежність утворення відходів 3 класу від загальної кількості викликів бригади швидкої допомоги. Між кількістю відходів 3 класу та кількістю виїздів бригади швидкої допомоги знайдено пряму залежність.

Ситуація поводження з відходами ускладнюється тим, що їх кількість інтенсивно зростає, у складі відходів закладів охорони здоров'я є інфікований матеріал, що ставить їх на перше місце за ступенем епідеміологічної небезпеки. Щорічно в Україні утворюється до 350 тис. т/рік медичних відходів.

Результати дослідження можна використовувати для складання прогнозних оцінок щодо обсягу утворення небезпечних медичних відходів у населеному пункті, регіоні, країні. Дані стануть корисними задля попередження виникнення небезпечної медико-біологічної ситуації.

Література:

1. Костюченко В. Обращение с медицинскими отходами / Костюченко В., Буйнова Е.И. // Экология и рациональное природопользование агропромышленных регионов: Сб. докладов III Междунар. молодежной науч. конф., 2015.– С. 129-131.
2. Ланцов С.И. О проблеме обращения с медицинскими отходами / Ланцов С.И., Подзорова Е.А. // Твердые бытовые отходы. 2015. № 11 (113). С. 14-18.

ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНІ ТЕРИТОРІЇ У МІСТАХ: ГЕОЛОГІЧНІ НЕБЕЗПЕКИ І РИЗИКИ

(на прикладі регіонального ландшафтного парку “Ялівщина”, м. Чернігів)

Кобець О. А., студент 4 курсу географічного факультету

Колтун О. В., канд. геол. наук, доц. каф. геоморфології і палеогеографії

Львівський національний університет імені Івана Франка

Великі масиви зелених насаджень у містах зазвичай припадають на малоприсадибні для освоєння землі: це заболочені заплави рік, круті схили, розчленовані ярами, балками, з активними зсувами чи зсувонебезпечними ділянками, колишніми кар'єрами тощо. З іншого боку, така ситуація дозволяє влаштовувати не тільки парки, але й природно-заповідні території безпосередньо в містах. Не став винятком і регіональний ландшафтний парк “Ялівщина” у Чернігові. Він розташований на півночі міста на лівому березі річки Стрижень – правої притоки Десни. Як регіональний ландшафтний парк існує з 2014 р., але має багату та цікаву історію і як ботанічний сад (з кінця XIX ст.) та пам'ятка садово-паркового мистецтва (з 1972 р.), і як пам'ятка про

козацькі та княжі часи, навіть про бронзовий і ранній залізний вік [4].

Лівобережжя Стрижня являє собою крутий схил, розчленований балками, які теж часто мають круті схили. Щодо геологічної будови, то суглинки, супіски та піски еолово-делювіального, алювіального, флювіогляціального походження залягають на глинистих відкладах різного віку та генезису. Такі особливості геологічної будови сприятливі для зсувних процесів.

На Чернігівщині розвиток зсувів незначний у порівнянні з іншими регіонами України: за офіційною статистикою їх у області 9, площа 0,027 км² [2], за іншими даними – у самому місті Чернігові зсувів 14, а їхня площа становить 3,37 км² [1]. Однак офіційна статистика, по-перше, не враховує невеликі за розмірами зсуви на ділянках, де немає відвертої загрози людям, спорудам чи комунікаціям, а по-друге, вона опирається на дані моніторингу, який через фінансову скруту проводиться нерегулярно (так, у 2016 р. на Чернігівщині моніторинг екзогенних геологічних процесів не проводився [2]).

Рис. 1. Прояви зсувних процесів у регіональному ландшафтному парку “Ялівщина” (фото О. Кобця, вересень 2018 р.).

У 2018 р. зливи неодноразово активізували зсувні процеси в найстарішій частині Чернігова на Валу, на Болдиній горі, на схилах Єлецького Успенського монастиря, викликаючи суспільний резонанс [3], та все ж чимало зсувів залишаються непоміченими. З метою їх виявлення на території регіонального ландшафтного парку “Ялівщина” у вересні було проведено польові дослідження у п’ятьох балках переважно в нижній частині корінного схилу долини Стрижня (від гирла і до 150–400 м вгору) та на березі ставу, який займає заплаву Стрижня.

У результаті були зафіксовані різні прояви зсувних процесів у всіх шістьох випадках: зовсім свіжі зсуви з незадернованими тілами зсувів та

стінками відриву; тіла давніших зсувів і їхні виположені стінки відриву; “п'яний ліс”, який свідчить про повільне зсування (рис. 1). Розміри зсувних ділянок досягають по висоті від 2–3 до 6–7 і навіть 10 м (на березі ставу), а довжина цих ділянок 50–60 м. Висота чітко виражених прямовисних стінок відриву окремих зсувів становить 1–2 м, а їхня довжина – 10–12 м. За винятком зсуву у пісках на березі ставу, решта – принаймні, за наявними відслоненнями – розвинулися головню у лесах. Зсуви найчастіше нищать доріжки і стежки як на схилах, так і в днищах балок.

Таким чином, не варто недооцінювати інтенсивність зсувів на природно-заповідних територіях у містах та повернутися до регулярного моніторингу цих процесів, оскільки вони такі створюють небезпеку для належного функціонування вказаних територій.

Література:

1. Доповідь про стан навколишнього природного середовища в Чернігівській області за 2016 р. – Чернігів: Департамент екології та природних ресурсів Чернігівської облдержадміністрації, 2017. – 277 с.

2. Інформаційний щорічник щодо активізації небезпечних екзогенних геологічних процесів за даними моніторингу ЕГП. – Київ: Державна служба геології та надр України, Державне науково-виробниче підприємство “Державний інформаційний геологічний фонд України”, 2017. – 100 с.

3. На межі існування: аномальна злива зіпсувала історичну зону стародавнього Чернігова; код доступу: <https://www.5.ua/regiony/na-mezhi-isnuvannia-anomalna-zlyva-zipsuvala-istorychnu-zonu-starodavnoho-chernihova-172788.html> (дата публікації 02.07.2018 11:53) [Електронний ресурс].

4. Природно-заповідний фонд Чернігівської області / Програма розвитку ООН в Україні, Clima East: збереження і стале використання торфовищ. – Чернігів, 2016. – 208 с.

ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Колісник О. В., студентка 6 курсу факультету Менеджменту
Новікова М. Н., д-р екон. наук, проф., зав. каф. МіПА

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М.Бекетова*

Глобальні інтеграційні процеси сучасного світу – об’єктивна тенденція розвитку всіх сфер суспільного життя. Вони охопили суспільне виробництво, культуру, духовне життя, освітню та наукову сферу, ставши визначальними факторами формування способу та якості життя усього світу та окремих державно-організованих суспільств.

Процеси європейської інтеграції охоплюють дедалі більше сфер життєдіяльності, у тому числі вищу освіту. Україна чітко визначила орієнтир на входження до освітнього й наукового простору Європи, здійснює модернізацію